

XXXI
OGÓLNOPOLSKI
KONKURS POETYCKI

MIŁOWY SŁUP
Konin 2011

XXXI
OGÓLNOPOLSKI
KONKURS
POETYCKI
MIŁOWY
SŁUP
KONIN 2011

Wydawca:

Miejska Biblioteka Publiczna w Koninie
ul. Dworcowa 13
62-510 Konin
tel./fax: 063 242 85 37
e-mail: mbp@konin.home.pl
www.mbp.konin.pl

ISBN 978-83-87582-46-3

Konin 2011

Projekt okładki i opracowanie graficzne:
Aleksandra Jurgielewicz (MBP w Koninie)
Zdjęcie na okładce:
Mirośław Jurgielewicz
Skład i łamanie:
Dział Wydawniczy MBP w Koninie
Druk:
Konińska Drukarnia Dziełowa

XXXI
OGÓLNOPOLSKI
KONKURS
POETYCKI
MIŁOWY
SŁUP

KONIN 2011

XXXI
OGÓLNOPOLSKI
KONKURS POETYCKI
„MIŁOWY SŁUP”
KONIN 2011

Konkurs organizowany pod patronatem:
PREZYDENTA MIASTA KONINA

Organizator:
MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W KONINIE

Współorganizatorzy:
Towarzystwo Przyjaciół Konina
Urząd Miejski w Koninie

Główny sponsor konkursu:
AUTOSTRADA WIELKOPOLSKA SA w Poznaniu

Jury Konkursu:
prof. UAM dr hab. Maria Kwiatkowska-Ratajczak, Instytut
Filologii Polskiej, kierownik Pracowni Innowacji Dydaktycznych
przewodnicząca
Henryk Janasek, dyrektor Miejskiej Biblioteki Publicznej
w Koninie
członek
Stanisław Sroczyński, redaktor prowadzący „Koniniana”
sekretarz

Komitet Organizacyjny Konkursu:
Henryk Janasek – dyrektor MBP
Stanisław Sroczyński – redaktor prowadzący „Koniniana”
Aleksandra Baumgart – instruktor MBP

Kontakt:
Miejska Biblioteka Publiczna w Koninie
ul. Dworcowa 13
62-510 Konin
tel./fax: 063 242 85 37
e-mail: mbp@konin.home.pl
www.mbp.konin.pl

Laureaci konkursów

- 1977 – Wojciech Sroczyński – Gorzów
1978 – Andrzej Babiński – Poznań
1979 – Stefan Rusin – Konin
1980 – Andrzej Wojciech Guzek – Łęborg
1983 – Urszula Zybura – Kalisz
1984 – Dariusz Tomasz Lebioda – Bydgoszcz
1985 – Waldemar Żelazny – Świdnik
1986 – Andrzej Jakub Mularczyk – Lublin
1987 – Lech Stępniewski – Warszawa
1989 – Dariusz Kozęba – Wągrowiec
1991 – Marek Brymora – Kalisz
1992 – Jerzy Fryckowski – Dębica Kaszubska
1993 – Dariusz Sośnicki – Murowana Goślina
1994 – Roman Dziadkiewicz – Kraków
1995 – Piotr Pawlak – Poznań
1996 – Anna Małgorzata Piskurz – Gniezno
1997 – Piotr Pawlak – Poznań
1998 – Anna Małgorzata Piskurz – Gniezno
1999 – Anna Małgorzata Piskurz – Gniezno
2000 – Krzysztof Ćwikliński – Toruń
2001 – Anna Małgorzata Piskurz – Gniezno
2002 – Joanna Pawłat – Lublin.
2003 – Danuta Olczak – Konin,
Lech Stefaniak – Konin
Henryk Liszkiewicz – Piła
Miłosz Kamil Manasterski – Łomianki
2004 – Marek Kośmider – Wągrowiec
2005 – Ela Galoch – Turek
2006 – Tomasz Klarecki – Ciechanów
2007 – Danuta Olczak – Konin
2008 – Małgorzata Pietrzak – Dębianki
2009 – Małgorzata Pietrzak – Dębianki
2010 – Beata Patrycja Klary – Gorzów Wlkp.

Regulamin Konkursu

CELE KONKURSU:

1. Inspiracja i popularyzacja twórczości poetyckiej.
2. Ujawnienie talentów.
3. Stworzenie możliwości wydania najlepszych prac w zbiorze poetyckim.

ZASADY:

1. Konkurs ma charakter otwarty dla osób w wieku powyżej 16 lat.
2. W konkursie nie mogą brać udziału dwukrotni zdobywcy głównej nagrody w poprzednich edycjach.
3. Warunkiem uczestnictwa w Konkursie jest przesłanie na adres organizatora tylko jednego zestawu trzech wierszy w trzech egzemplarzach maszynopisu oraz w formie pliku tekstowego (w formacie doc lub rtf) utworów dotąd niepublikowanych i nienagradzanych.
4. Każdy wiersz należy opatrzyć znakiem identyfikacyjnym (godłem) autora, ten sam znak należy umieścić na kopercie zawierającej własnoręcznie podpisaną kartę zgłoszenia (stanowiącą załącznik do regulaminu) z danymi osobowymi oraz zgodą na wykorzystanie prac w publikacjach.
5. Zestawy niespełniające warunków podanych w punktach 2 i 3 nie będą uwzględniane przez jury.
6. Nadesłanie prac jest jednocześnie zgodą autora na wykorzystanie ich w formie publikacji reklamowych bądź pokonkursowych – w przypadku nagrodzenia lub wyróżnienia przez jury – bez wypłaty honorarium.
7. Organizator nie zwraca prac nadesłanych na konkurs.
8. Prace konkursowe oceniać będzie jury powołane przez organizatora.

TERMIN NADSYŁANIA PRAC:

1. Ostateczny termin nadsyłania prac upływa 9 września 2011 roku.
2. Prace konkursowe należy nadsyłać na adres:
Miejska Biblioteka Publiczna w Koninie
ul. Dworcowa 13
62-510 Konin
z dopiskiem: MIŁOWY SŁUP

OGŁOSZENIE WYNIKÓW:

1. Ogłoszenie wyników konkursu, wręczenie nagród i spotkanie z jurorami nastąpi 4 listopada 2011 roku, o czym laureaci zostaną powiadomieni indywidualnie i zaproszeni na uroczystość wręczenia nagród.
2. Organizator zastrzega wyłącznie osobisty odbiór nagród i wyróżnień.
3. Organizator nie pokrywa kosztów przyjazdu na uroczystość wręczenia nagród.
4. Laureaci otrzymają nagrody pieniężne i wyróżnienia książkowe.

Maria Kwiatkowska-Ratajczak

Opisywanie świata, poznawanie siebie

Na organizowany już po raz 31. przez Miejską Bibliotekę Publiczną w Koninie we współpracy z Towarzystwem Przyjaciół Konina oraz Urzędem Miejskim w Koninie Ogólnopolski Konkurs Poetycki „Milowy Słup” wpłynęło 321 wierszy napisanych przez ponad 100 osób, dla których pisanie stało się – jak można sądzić – nie tylko drogą do poznawania rzeczywistości, ale także inspiracją do zrozumienia samego siebie, nazywania emocji towarzyszących sytuacjom tak tym bliskim, jak i tym już minionym. Granica między opisem otoczenia a interpretacją jego obrazu jest płynna i trzeba dojrzałości, by ją dostrzegać i zwyczajnie respektować. Nie zawsze udaje się też ją niebanalnie zobrazować...

Wiersze nadesłane na konkurs dokumentują przekonanie wyrażane przez badaczy literatury i psychologów, a nade wszystko przez samych poetów: to dzięki sztuce narracji o ludziach i zdarzeniach człowiek nabywa samoświadomość, a kultura umożliwia mu zrozumienie świata.

*powtarzaj stare zaklęcia ludzkości bajki i legendy
bo tak zdobędziesz dobro którego nie zdobędziesz*

– tłumaczył w *Przesłaniu Pana Cogito* Zbigniew Herbert.

Poeci opowiadają indywidualne historie. Łączą swoje doznania z tymi wynikającymi ze znajomości znaków tkwiących w tradycji oraz kreowanymi przez współczesność. Przekornie piszą o Bogu, który *zagapił się (...)*, a *pelen był aniołów* (jak ujęła to Edyta Wysocka w nagrodzonej *Autosekcji*), o drodze do zbawienia, która *zawsze wiedzie pod górkę* (to z kolei Wojciech Kądziera i jego wiersz *** *Próbowałem obok Boga*), ale i stwierdzają:

*Szatany z anielskimi włosami topią w łyżce wody
nowo narodzone dziecię*

*odwracam przerażone oczy
unosząc się na skrzydłach bezradności
prosto do baru*

Klin

(...)

Boże ja chyba nigdy nie wytrzeźwieję

– to fragment przejmującego *Autoportretu w knajpie* Adama Bolesława Wierzbickiego.

Uczestnicy Konkursu Poetyckiego „Milowy Słup” przypominają o odległych już w czasie, a przecież wciąż przerażających nasze pojmowanie świata, płonących piecach Treblinki i o tym, że *opiekuńcze duchy nie znają jidysz ...* (to Ela Galoch i jej *Pieśń Dawida*). Odkrywają najbardziej oczywiste, ale za to najważniejsze prawa ludzkiej egzystencji:

*Szczerze, czyste oczy wnuków mówią mi,
że szczęście jest tam,
gdzie chcemy je zobaczyć*

– co z ujmującą prostotą napisał Józef Mazurkiewicz.

W krótkiej wypowiedzi nie sposób zacytować wszystkich zauważonych wierszy. Niech mi wybaczą milczenie na temat ich utworów nagrodzeni i... nienagrodzeni poeci. Udział w poetyckim konkursie jest zawsze istotną nobilitacją, a werdykt jury w sposób naturalny uzależniony bywa od indywidualnych – estetycznych, emocjonalnych i intelektualnych przekonań jego członków, nigdy nie jest wystarczająco obiektywny... To kryterium w przypadku poezji często jest złudne.

Warto może zatem zwrócić uwagę na fakt chyba zbyt rzadko podkreślany. Konkursy literackie są ważne dla ich uczestników, ale bywają zdecydowanie istotniejsze dla odbiorców sztuki. Jak bowiem w *Alchemii słowa* dowodził Jan Parandowski twórcy *zawsze wychowywali się sami*, czytelnik poezji – zwłaszcza młody – potrzebuje wsparcia kogoś, kto odkryje przed nim walory poezji, uczuli na jej język i przekazywane wartości. I taką funkcję pełnią i organizująca poetyckie zmagania Miejska Biblioteka Publiczna w Koninie,

i współpracujący z nią od wielu lat konińscy pedagodzy. Podobnie inspirującą rolę w moim osobistym doświadczeniu czytelniczym odegrali nauczyciele ze Szkoły Podstawowej nr 2 i polonistki z I Liceum Ogólnokształcącego w Koninie: Alina Jakubowska, Alina Sroczyńska, Janina Znamirska, którym zawdzięczam wiele czytelniczych odkryć. Jako rodowita koninianka pamiętam dawnych, ale miałam też okazję poznać wielu znakomitych nauczycieli obecnie pracujących w szkołach mojego rodzinnego miasta i w jego okolicach. Wiem zatem dobrze, że i oni mądrze otwierają umysły swoich uczniów na ukryte w pięknym słowie tajemnice człowieka.

Czego można nauczyć się czytając wiersze? Nade wszystko – jak przekonywał Josif Brodski – *prywatności ludzkiego istnienia, jego wyjątkowości, osobliwości...* Poezja nie jest wbrew pozorom oderwana od życia, lecz przez pisanie o nim wyraźnie w życie zaangażowana. To – jak twierdził noblista – ten rodzaj mówienia o świecie, który *pozwała na uniknięcie pułapek podsuwanych przez rzeczywistość i język: łatwego klasyfikowania i nazywania, schematyzmu w myśleniu...* Jest zatem za co dziękować poetom i tym, którzy uczą nas czytać ich wiersze.

Dziękuję zatem bardzo serdecznie, a laureatom konkursu szczerze gratuluję!

Komunikat Jury

XXXI Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego

Milowy Słup – Konin 2011

Jury XXXI Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego „Milowy Słup” Konin 2011 w składzie:

prof. UAM dr hab. Maria Kwiatkowska-Ratajczak, Instytut Filologii Polskiej, kierownik Pracowni Innowacji Dydaktycznych przewodnicząca

Henryk Janasek

dyrektor Miejskiej Biblioteki Publicznej w Koninie członek

Stanisław Sroczyński

redaktor prowadzący „Koniniana”

sekretarz

na posiedzeniu 8 października 2011 r. w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Koninie po zapoznaniu się z 321 nadesłanymi wierszami (107 zestawów) przyznało:

I nagrodę

Edycie Wysockiej, godło „Paria” z Miastka za wiersze „Autosekcja”, „Miejsca”, „Nekroza”.

II nagrodę

Wojciechowi Kądzieli, godło „Krem” z Łodzi za wiersze „***Próbowałem obok Boga”, „Poszukiwacz skarbu”, „Drugi list św. Pawła do Tesaloniczan”.

III nagrodę

Adamowi Bolesławowi Wierzbickiemu, godło „smak ostatniej poziomki” z Dłużka gm. Lubska za wiersze „Autoportret w knajpie”, „Autoportret (anatomia)”, „Autoportret z podniesioną głową”.

Wyróżnienia:

Eli Galoch, godło "tort sachera" z Turku za wiersze „Pieśń Dawida”, „Wołanie miejsca”, „Zanim rozbłyśnie światło”

Józefowi Mazurkiewiczowi, godło „szron” z Konina za wiersze „Dziadek”, „Przysiadł przy moim stoliku...”, „Powrót”

Katarzynie Piątkowskiej, godło „jaskółka” z Lublina za wiersze „*** ta noc”, „*** jeśli nie wrócisz”

Jadwidze Naskręckiej godło „malachit” z Konina za wiersze „Słowo”, „Puszka Pandory”, „Na pamięć nigdy nie jest za późno”

Mirosławie Dimitrow, godło „Miradka” z Konina za wiersze „Kwiecień 2011”, „Cisza o poranku”, „Zaczarowany ogród”

Nagrodę Młodych (ufundowaną przez Janinę Perathoner „Wenedę” – konińską pisarkę i poetkę, Honorową Obywatelkę Miasta Konina):

przyznało Alicji Ignaczak, godło „sic” z Kazimierza Biskupiego za wiersze „*** kreślę palcem na piasku”, „*** jedna wielka konspiracja”, „*** remont dworca

Jury zakwalifikowało do zamieszczenia w okolicznościowej publikacji

wiersze zauważone:

Bogumiły Skóry, godło „Bunia” z Morawicy wiersz „Wielka powódź”

Mirosława Puszczkowskiego, godło „Łabędzi śpiew” z Mogilna wiersz „Życie, jak ta klamka”

Radosława Jaworowicza, godło „bagnet” z Kwidzyna wiersze „Generalissimus”, „Matrioszka, czyli rozbierz mnie”

Jolanty Miśkiewicz, godło „Jomi” z Łodzi wiersz „Mój bal”
Danuty Olczak, godło „Neftis” z Konina wiersz „Taniec poezji”

Doroty Grygielewicz, godło „Złota Anieli” z Elbląga wiersz „Pastele”.

Edyta Wysocka
Miastko

Godło: PARIA

Autosekcja

powiedz mi, że jesteś Adamem, a ja ci opowiem, kim nie jestem.
gonię ludzkie sprawy, a w moich trzewiach nie kuszą węże.

co to jest kobieta, teraz?

czy chciałbyś mnie, Adamie, taką archetyczną? kością z kości
i ciałem z ciała twego?
żeby ścielić ci życie ulepioną z gliny Chawwah, żdźbłem na
ziemi Eliasza, wizją mojego Styksu
przy jedynym nurcie, w klaustrofobii myśli, w zmarszczkach
wspólnego incognito?

zagapił się Bóg, a pełen był aniołów. jego słoneczność tak
teraz daleka, że puste dzbany wiary.
więc po co ta woda i krew?, żeby jeszcze się mieszać i łączyć?
że trzeba żyć? że chce się żyć?

moja Ewa, to schizofrenia, anatomia bez szóstego przykazania
pierworodnego grzechu.
moja Ewa to konsumpcjonalistka. Ewa z Ewy – lecz spoza
swoich mlecznych piersi.
jawnogrzesznicą? – ale tylko według Boga. ona śpieszy do
spraw własnym odzieniem w nagość.
a Bóg? – on od jej maryjnego ciała uleciał, do nieustających
dróg adamowego panowania,
do topograficznych znamion prochu na jej ciele – śladów
palców wszechmęskiego rozumienia.

czy Ewa, to wciąż biologiczne nieuświęcenie, za wszystkie
cierpliwości tamtego grzechu –
grzechu Iszszy?

Edyta Wysocka

Miastko

Godło: PARIA

Miejsca

*I żadna łza, i żadna myśl, i chwila, i rok
Nie przeszły, nie przepadły, ale idą wiecznie, (...)
C.K.N.*

za kawałkiem muru stacja X.

tam można przejść torami wzdłuż mięsistych rozchodników
aż do bożej męki zanurzonej w stawie.

pod wiaduktem wuj zwrotniczy strzeże nietoperzy z głowami
w dół

a ciotka w porannych godzinkach krząta się przy koziej
polewce.

na wysokim płocie śmieszne onentki samosiejki.

przywołane cienie podróżują z biletami bez daty ważności.

i jest tak ładnie.

pod szkieletami sosen czas

przybiera powoli.

jak kropla za kroplą podchodzi i rozrasta się

w pióra odlatujących wron

w dym leniwie bury

w zawiasy skrzypnięć...

na rudych torach wieczyste anioły

siedzą sobie w kucki z minami

jakby od zawsze rozumiały te miejsca.

uwiera pamięć

przechyla się w wyobraźnię

od której można by się oddalić

nawet w ciągu sekundy

ale nie na zawsze.

przyjdź tu z obrazem dojrzałych źrenic
pokażemy sobie więcej.
jeszcze we włosach płaczą się pajęczyny i szpilki sosen.
powiem ci – lustro nie zawsze jest pewne.
chciałbyś zasnąć z niedokończoną czułością
gdy sen dopiero się przeciąga?

Edyta Wysocka
Miastko

Godło: PARIA

Nekroza

w cieniach murów czytamy milczenie. przejrzysta cisza
jak po ozonowej burzy. vis-a-vis woskowych twarzy
nie odróżnia stanu rzeczy od zastygłych zarysów
cudzej śmierci.
nagrobki są jak omen wytchnienia. jak przywileje umarłych
porośnięte księżycowym mchem.

spójrz – dębowe liście unoszą ciężkie listopadowe powieki.
obserwują odeszłe wizerunki. i jest w tym coś co ożywia.
późne bratki-samosiejki w barwnoskrzydłym
rumieńcu czułości tamtego pana boga.

jeszcze można zobaczyć wszystko –
tętno białego podwórka. wianki z miodnej koniczyny
i bosonogie łąki.
pamiętasz – znałeś każdą kropelkę.
wlewałeś w dłonie wieczyste pragnienia.

ale ty – że szare kamienie wyrywane z ziemi
są zimne i śliskie.

Wojciech Kądziała
Łódź

Godło: Krem

***

Próbowałem obok Boga przechodzić
obojętnie. Jakbym tego nie robił,
doznawałem porażki. Tak na jednej nodze,
jak i idąc chyłkiem. Do zbawienia
droga zawsze wiedzie pod górkę. Sanki,
narty wodne, rolki, wszystko mówi mi, że
prędzej czy później skrucę kark. Na metafizyce.
Dokąd bowiem mogli uciec, gdy uciekali
od oblicza Twego? Potrafisz przykuć.
Mój wzrok natrafia na Ciebie. Choć jedynie
pośrednio. Przez świętego Augustyna
albo wprost, przez przypadek.

Wojciech Kądziała
Łódź

Godło: Krem

Poszukiwacz skarbu

Oczy moje Cię nie widziały, co najwyżej
na tanich obrazkach z kiczowatymi
promieniami. Smaku swego nam nie objawiasz.
Podobnie zapachu. Uszu
nie zatrudniasz, choć słuch mam absolutny
i mógłbym Cię pochwyć z dużej odległości. We wnyki,
skąd już byłbyś na wyciągnięcie ręki.
Pozostaje nadal słabo wykształcony
i ciągle poddawany w wątpliwość
zmysł wiary.

Wojciech Kądziała
Łódź

Godło: Krem

Drugi list św. Pawła do Tesaloniczan

Albowiem dochodzą nas słuchy,
że niektórzy pomiędzy wami postępują nieporządnie:
nic nie robią, a zajmują się tylko niepotrzebnymi rzeczami...
Piszą wiersze, startują w konkursach poetyckich
i trwonią fundusze na uciechy cielesne,
zaniedbując ducha, modlitwę
i rozmieniają objawienie na drobne.
Nie mówię, by od razu straszyć ich ogniem,
ale napominać i oczy ich kierować w inną stronę.
Co by to było, gdyby oddani w niewolę miłości
Pana naszego czytali poezje na rynkach Cesarstwa Rzymskiego,
oddając się Muzom, próżności i wysłuchując pochwał.
Znacie historię z uchem i wielbłądem. Ja Wam mówię:
łatwiej bogatemu wejść do królestwa niebieskiego,
niż poecie, który poczuł liście na głowie.
Powstrzymujcie ich bracia z całych sił od tego miodu,
i wszelkimi sposobami, dla ratowania jednej nieśmiertelności
kosztem drugiej. Duszy, zamiast pieśni.

Bolesław Wierzbicki

Dłużek

Godło: smak ostatniej poziomki

Autoportret w knajpie

Szatany z anielskimi włosami topią w łyżce wody
nowo narodzone dziecię
odwracam przerażone oczy
unosząc się na skrzydłach bezradności
prosto do baru

Klin

Dziewczyna z którą kreśliliśmy plany świetliste
zamyka przede mną drzwiczki swego serca
otwierając wrota podbrzusza przed
bombardującym ją czułymi słówkami prorokiem
ubranym w trzy średnie krajowe
szybko zbiegam po schodach
rozsypując korale łez
zgorzkniały i zrezygnowany siadam w restauracji

Klin

Kobieta o gołębiosiwych włosach
traci palec prawej ręki
ponieważ ozdobiła go symbolem
wiecznego przywiązania
purpurowe plamy krwi
rozkwitają na szarym chodniku
widząc to zakładam maskę
obojętności
za chwilę pub

Klin

Ktoś upada na ziemię
krzyząc jestem inny
za swoją inność płaci wysoką cenę
jego słowa na wieki zamierają między jego gardłem
a tymi którzy je słyszą
przewiercam wzdłuż zdanie „Jestem inny”
próbuję je analizować
rozbić na słowa sylaby i głoski
nie dają rady
tuż obok jest Night Club

Klin

Boże ja chyba nigdy nie wytrzeźwieję

1998 r.

Bolesław Wierzbicki

Dłużek

Godło: smak ostatniej poziomki

Autoportret

(anatomia)

Dłonie drżące jak sernik na zimno
na talerzyku podnoszonym ręką
osiemdziesięcioletniego starca

Mózg przepełniony całą masą
niepotrzebnych informacji
niczym szuflady w biurku
szalonego naukowca

Wątroba przypomina
przestarzałą wymagającą
kapitalnego remontu
oczyszczalnię ścieków

Płuca wypełnione sadzą
niczym przeznaczony do rozbiórki
komin osiedlowej kotłowni

Serce szamocze się jak
uwięziony w metalowej klatce
ranny sokół
ceniący wolność
bardziej niż życie

14.11.2001

Bolesław Wierzbicki
Dłużek

Godło: smak ostatniej poziomki

Autoportret z podniesioną głową

Nie nauczyłem się
pochylać karku
przed tymi, którzy nie są
tylko niekiedy bywają

Nie nauczyłem się
obłudnie schlebiać
tylko po to by
osiągnąć upragniony cel

Nie nauczyłem się
prawić komplementów
tym, którzy
mają a nie są

Nie nie zrobiłby kariery
w służbie dyplomatycznej
z moim językiem
doprowadziłbym raczej
do kolejnej wojny światowej

Cała moja edukacja
poszła na marne
ale przynajmniej stojąc
przed lustrem nie muszę
pluć na swoje odbicie

5.VI.2008

Ela Galoch
Turek

Godło: tort sachera

Pieśń Dawida

Na szlak daj mi maślane bułeczki i gryczane placki, a nie
zapomnij
o butelce wina dla rabbiego. Trzeba się będzie podzielić z innymi.
Wśród studiowania ksiąg, Kabały i medytacji przy *Ścianie Płaczu*
zostaje za mało przestrzeni – by jeszcze z kalekim garbarzem
prowadzić chudą krowę na jarmark. Ale na *Wielkim Wozie*
będę sunąć ku wschodowi. Od zachodu krwawi, cienie
doktora *Mengelego* rozsypują się po dolinach.

Tylko przy chasydzkim dworze wciąż roi się od pielgrzymów:
W bożnicy, ogrodzie, na rozległym rynku. Przepelnione gospody,
rytualne kąpiele. W rogach okien tatarak i trzcina, symbole
obdarowania.
Jeszcze kobiety w pośpiechu szorują schodki ganków, krawiec
nie zdążył odłożyć żelazka – a silny powiew mleka z cykorią
i drożdżowego ciasta gromadzi dusze pobożnych Żydów na
górze Synaj.

Czy tu nie zapłoną piece Treblinki? Ale *Talmud* podpowiada,
że opiekuńcze duchy nie znają jidysz. Mówią tylko po hebrajsku,
jedynie Wszchemogący rozumie bolesne słowa. *Gemarę* można
recytować
w wielu językach, lecz nikt jeszcze nie rozmawiał z aniołami.
Ich śpiew jest nietykalny i pełen sekretów.

Wezbrała podziemna rzeka ludzi i zdarzeń. Człowiek na głowę
narzucił lament: Moja rozpacz jest ciężka i dojrzała niczym kosze
jesiennych jabłek. Z ciszy nadrzecznej muszę oddać myśli,
bo świat ucieka do przodu, a nie do tyłu. Nawet Jozue
potrafił zatrzymać słońce tylko na parę minut. Chałaty
trzeba schować do muzeów, przystrzyc brody.
– *Tej nocy musiało się coś stać?* Pomyślał cadyk,
wolno zwijając *Torę*...

Ela Galoch
Turek

Godło: tort sachera

Wołanie miejsca

Panie, stworzyłeś nas na swoje podobieństwo, ale już nie ma „tamtych” miasteczek. Ze zdań podstępnych, wyrwanych z kontekstu, niepoliczonych absurdów wychylają się znaki zapytania jak *mezuzy* na futrynach drzwi. Spóźniona kukułka wraca do *Świątyni*, okrążając sto razy pusty dziedziniec nieba. Może błądzenie jest koniecznym instrumentem prawdy osadzonej w niewidzialnej przestrzeni *Kabały* i duchów? *Ludzie wielbią Boga nienawiścią do ludzi.*

Kim byli ci, których kamienie widzą okna gminnej szkoły?
Czy tylko bezosobowymi skazami z za muzealnych gablot?
Ocalały jedynie dwie maceby, inne Niemcy użyli do utwardzenia dróg.
Spacerując – przy chodnikowej egzotyce wersetów – z kamyków układam kadisze. Wysłuzone kamienice dyszą chasydzkimi strofami:
Mężczyźni w jarmułkach utworzyli krąg i rozpoczynają taniec, a ich mali synowie znów bawią się pośrodku Jerozolimy.

Jutro wyślę listy na nieistniejące, przedwojenne adresy. Listy do getta.
Zwrotna poczta z adnotacją „*adresat nieznany*” najwięcej powie o życiu i śmierci. Bo w tych miejscach trzeba być, oddychać, wsłuchiwać się w nie – aż będzie można poczuć jak w gwarze jarmarków wracają bednarze, szewcy i krawcy. Będą się wspólnie modlić i budować synagogę, targując się o pole na wieczny spoczynek: Lecz gdziekolwiek jesteście i cokolwiek czynimy, istniejemy nad brzegiem krwi.

Ela Galoch
Turek

Godło: tort sachera

Zanim rozbłyśnie światło

Pamiętasz ciotkę Rachełę, kiedy przed burzą
chodziła w czarnej chustce nasączonej w occie i łykała jakieś
proszki?

Zobacz dymy unoszące się nad miasteczkiem i dziewczyny
zamiatające podłogi zniszczonymi szczotkami! Stare, oklepane
piosenki,
potem przyśpiew żab jak z daleka niosące się głosy uczniów
z jesziwy.

W bramie parku stary Moryc przy straganie z balonikami: Mali
chłopcy
w marynarskich ubrankach toczą drewniane koła. Dziewczynki
trzymają się za ręce i wyśpiewują dziecinne rymy.

Spakowałeś jedną walizkę i byłeś gotów wyruszyć do ziemi
przodków,
choć świętych miast Arabowie strzegą jak Izmailici. Każde
Kanaan
jest wapienne i skaliste: *Panie, jestem Twoim więźniem*. Lecz
nie bój się
bezsilności, bo zagubisz chwytność za brodę i marszczenie brwi,
dźwigając do domu Izajasza tylko wzniosłą nutę synagogi.

Melodię dotyku
utożsamia szwargot przekupek z Placu Grzybowskiego, koszerna
jotka
na błotnistych przedmieściach i pokrzykiwanie woźnicy. W tej
wyobraźni
wszystko pozostaje jak dawniej.

Matka z czołem zoranym, w atłasowym czepku wstawia do
szabaśnika
fasolowy *czulent*. Ojciec w chałacie przepasanym szerokim
pasem
i w jarmułce błogosławi wino, przełamuje chałkę. Ich twarze
oświetla naftowa lampa z sepiowym kloszem, jakby stara
fotografia
była zrzędzeniem nieba, łaską: Tu jeszcze słyhać strzały
drzew
pękających od mrozu, bo zanim rozbłyśnie światło – ciemność
musi się powiększyć.

Józef Mazurkiewicz
Konin

Godło: Szron

Dziadek

Szczere oczy wnuków
zaczepiają zabawą
i oczekiwaniem
rozwiązania spraw nierozwiązanych.

Beztroską radością upraszczają to,
co podsuwa doświadczenie
i wiedza.

Nie dostrzegając różnicy wieku,
szczerością rozbijają serce
analizujące skutek i przyczyny
dziecięcego oczekiwania.

Ono już dawno wie,
że jedyną wartością oczekiwania
jest wzajemne dawanie siebie
bez oczekiwania czegokolwiek.

Szczere, czyste oczy wnuków mówią mi,
że szczęście jest tam,
gdzie chcemy je zobaczyć.

Zawstydzony szukam wytłumaczeń,
które i tak nie przynoszą ulgi.

Zapomniałem patrzeć oczami duszy dziecka .

Teraz to wiem,
po tylu wschodach

Milowy Słup

Wyróżnienie

i zachodach słońca,
że to nigdy nie było łatwe.

Mimo wiedzy, przeżyć i doświadczenia
upychanych w kufer lat.

Dlatego tak bardzo pragnę być zawsze dzieckiem.

Józef Mazurkiewicz
Konin

Godło: Szron

***

Przysiadł przy moim stoliku,
gdy w zamyśleniu piłem piwo.

Wszędobylski – nie mógł poczekać,
aż skończę?

Zabrakło do drugiego kufła,
a On zmęczony,
zadyszany,
bez aureoli i instrumentu...
usiadł bezszelestnie podmuchem wiatru.

Przewraca kartki książki
leżącej na blacie,
światku wzbudzonych emocji tego miejsca,
nie zaczytanej,
lśniącej młodością,
nie zachęcającej do otwarcia.

Nawet nie przypalił strony
gorejącej ogniem Boga.

Nasze myśli się zbiegły
mówiąc Jego myślą,
która przecież jest moją.

Zdumiony tym odkryciem,
jakże oczywistym,
zaniemówiłem
w oczekiwaniu.

Może przynosi dobrą nowinę,
na którą nie czekałem?

Józef Mazurkiewicz
Konin

Godło: Szron

Powrót

Powrót nad morze
ze splotem wspomnień,
które jakże trudno rozwikłać.

Jakby to samo w innym wymiarze.

Te same znajome miejsca
ze śladem stóp na plaży
rozmywanych zawsze
wodą i wiatrem.

Znajome drzewa
okrzepły wzmocnione upływem czasu.

Wiekowe kamienice i chaty rybaków
po liftingu stworzonym przez współczesność
czarują jak nastolatki
barwnym wizażem.

Tylko fale
sterowane tym samym prawem
mruczą jak dawniej
rytmicznie liżąc brzeg
rozmywając jego granice.

Siadam zagubiony w przeszłości
odbitej od lustra morza,
w którym jak zawsze
przegląda się niebo.

Katarzyna Piątkowska
Lublin

Godło: jaskółka

***

ta noc
czeka byś zaczął ją nasączać
ta noc zawiązuje czarne łapki
w piąstki zniecierpliwienia
ta noc stoi widemkiem w oknie
a gdy poranek
ta noc
wmawia sobie
że mężczyzna na stałe
szkodzi
że jest po to
by go ciągle gubić

Milowy Słup
Wyróżnienie

Katarzyna Piątkowska
Lublin

Godło: jaskółka

***

jeśli nie wrócisz
chcę by ktoś mnie
– jeszcze pulsujące skrzydło
spalonej ćmy –
między kartki milczenia
włożył
i zasuszył

Jadwiga Naskręcka
Konin

Godło: malachit

Słowo

Słowo nie miecz
nie trucizna nawet
nie żadna materia
    a tyle waży
i takie mocne
że może porazić
gdy uderza człowieka
strzałą złej myśli...
    ale potrafi też
podźwignąć udręczonego
gdy miodnie spłynie.

Jadwiga Naskręcka
Konin

Godło: malachit

Puszka Pandory

Mądra Pandora
złe sprawy przechowywała
szczelnie zamknięte
zapominała o nich
jakby ich nie było
nawet myślą nie chciała
dotykać ich
bo ranią drażnią bołą
lepiej nie szkodzić
sobie i innym...
niekiedy człowiek
swoją puszkę Pandory
dziurawi
przez przypadek lub celowo
i... podtruwa się toksyczną
zawartością wspomnień.

Jadwiga Naskręcka
Konin

Godło: malachit

Na pamięć nigdy nie jest za późno

Na Księżycu pozostawił
twórczą cząstkę swych myśli
badawczo-konstruktorskich
trzy mechaniczne łożyski księżycowe
niezbędne i bezawaryjne
przy poznawaniu
tajemnic Srebrnego Globu
przez astronautów z NASA
w trzech misjach Apolla (15, 16, 17)...

A co On zabrał ze sobą z Ziemi,
konkretnie z Ziemi Konińskiej?
Przeżył tu przecież dwadzieścia lat swej młodości!

Wiemy że w jego pamięci i sercu
zostały ciepłe wspomnienia
nauczycieli kolegów
z konińskiej Alma Mater
gdzie w świetnym stylu zdobywał
podstawy wiedzy ogólnej i... maturę
drogę do studiów
zapamiętał dobrze
dwukrotne odwiedziny (po wielu latach)
bliskiego mu miasta
a także miejsca zamieszkania
Cukrowni Gośławice
zapamiętał też
spotkanie z nauczycielami i uczniami
swej dawnej szkoły
(dziś I Liceum Ogólnokształcącego w Koninie)
dokąd wcześniej przekazał

Milowy Słup

Wyróżnienie

osobliwy podarek
wzruszył go otrzymany tytuł
Honorowego Obywatela Miasta Konina

bo choć urodzony na Lubelszczyźnie
czuł się emocjonalnie związany z tą Ziemią
gdzie dorastał uczył się wychowywał
wpatrywał w wieczorne niebo i księżyc...

*25.05.2011 – w 106. rocznicę urodzin
prof. inż. Mieczysława Grzegorza Bekkera
z Alei Zasłużonych w Badaniu Kosmosu.*

Mirosława Dimitrow
Konin

Godło: Miradka

Kwiecień 2011

Zielono,
lecz słońce jeszcze daleko.
Fiołki barwą oplakują zimę,
kłuje błękitem w oczy przetacznik ożankowy,
gdzieś pod krzakiem żmijowiec zwyczajny.
Szarość rozjaśnia forsycja.
Pachnie wiosną

Mirosława Dimitrow
Konin

Godło: Miradka

Cisza o poranku

Chłopaki jeszcze śpią,
a koty nie wróciły z nocnych wędrówek.
Znowu kwitną wiśnie
i mleczko w nieskoszonych trawach.
Na stole świąteczna pisanka
i małe stokrotki w dzbanuszkach.
Słonecznie, zwyczajnie
i tylko zegar
nieubłaganie odmierza czas.

Mirosława Dimitrow
Konin

Godło: Miradka

Zaczarowany ogród

Zaczarowany ogród,
niebanalny, niepodobny do innych.
przedziwne schodki-drabinki,
leciwy pies, któremu szczekać się nie chce,
gliniane doniczki, szopa z nie heblowanych desek,
mały sad i przestrzeń trawiasta pod koronami drzew
zamykam oczy i „leżę sobie pod gruszą...”
Dwa piękne modrzewie strzegą domu z jednej strony,
rzeźbione ptaki i witraż na drzwiach z drugiej.
Klimatu nie psują nawet betonowe słupy za płotem.
Na szczycie bociany uwiły gniazdo
Zabawny, suchy klekot raz po raz przerywa ciszę.

Milowy Słup
Nagroda Młodych

Alicja Ignaczak
Kazimierz Biskupi

Godło: sic

***

Kreślę palcem na piasku
twoje
i
m
i
ę
już nie pamiętam co dla mnie znaczyło
ile było warte?
tego też nie wiem.
pamiętam jedynie ten spacer po parku
słońce prześwitujące przez korony drzew
ptaki nućące tę samą melodię
twoje jasne oczy i
uśmiech
tylko tyle w mojej głowie

Alicja Ignaczak
Kazimierz Biskupi

Godło: sic

***

jedna wielka konspiracja
nie dam rady jej pokonać
wygasam –
jak płomień świecy
jak wątle światło
w mroku

Milowy Słup
Nagroda Młodych

Alicja Ignaczak
Kazimierz Biskupi

Godło: sic

***

remont dworca –
zacieranie wspomnień,
iluzja dawnych lat,
minionych dni.
remont dworca mojego serca...
o której następny pociąg?
przykro mi,
dworzec nieczynny.

Bogumiła Skóra
Morawica

Godło: Bunia

Wielka powódź

Wybrałaś wzór tapety odpowiedni dla dziewczynki,
uszyłaś pościel w misie,
dbałaś o najmniejszy szczegółik w dziecka pokoju.
Zawiesiłaś różowe zasłonki.

Oliwiłeś zamki by drzwi nie skrzypiały,
założyłeś panele i puchaty dywan,
zmieniłeś dzwonek do drzwi na łagodniejszy,
naprawiłeś samochód i budę psa.

To było wczoraj.

A dziś...

Dziś nie ma samochodu, nie ma psa,
córeczka urodziła się bezdomna.

Mirosław Puszczkowski
Mogilno

Godło: Łabędzi śpiew

Życie, jak ta klamka

Jego upadek rysował się na twarzy.

Miał mieć przychylność ludzi i gwiazd,
kamienna Madonna i aniołowie gwarantowali
przetrwanie najgorszych chwil. Jednak życie
okazało się trudne i nie potrafił w nim pozostać

Bez rozgłosu szykował Ostatnią Drogę,
prosił o przetrwanie, o chleb. Stracił pracę,
przy okazji i rodzinę. Napisał list.

Dla nastroju zapalił świeczkę.

Życie jego zapadło, jak ta klamka na której
pozostał, zawiesił na niej Całe Życie

Radosław Jaworowicz
Kwidzyn

Godło: bagnet

Generalissimus

Nikt nie mógł równać się z nim rangą, całe ulice
jednokierunkowe salutowały przed uciskiem jego obuwia
ściąganego dopiero wieczorem, kiedy to przy szklaneczce
angielskich trunków grywał cudzymi kośćmi

wtedy też wymyślał wrogów pod których domy podstawił
machiny oblężnicze i stada ciężarówek gotowych wywieść
najmniejszą pozostałość tak dokładnie, aby żaden archeolog
nie doszukał się choćby guzika albo sprzączki

mimo łatwopalnego usposobienia posiadał talent oratorski –
jak każdy ambasador ostatniego kręgu do perfekcji opanował
łączenie krwawej dykcji z zapachem jaśminu,

dzięki temu zdołał rozkochać w sobie masy i uwięzić nieśmiałą
kobietę, która jakąś drobną nieostrożnością sprowadziła na
siebie jego
potomstwo i pluton psychiatrów, o czym oficjalne sprawozdania
niechętnie wspominają

zanim utopiła się w samobójczych płomieniach
próbowała spokojnie przygotować się do drogi
przypominała sobie mapę jego ciała
mapę piekła

Radosław Jaworowicz
Kwidzyn

Godło: bagnet

Matryoszka, czyli rozbierz mnie

z drzew zaparkowanych w równych rzędach, bruku
wrastającego w ziemię pod oknem, z czerwonego liścia
na ramieniu. rozbierz z bohaterów spod monte cassino,
wizerunków modelek szytych na miarę ciasnych ubrań,
z burzy bluzgów w tramwaju, hasła
wypisanego na budynku kostnicy – miej serce i przeszczepiaj
serce

podnieś moją koszulę, kolekcję blizn na kolanie, podnieś
kontur ciepłego oddechu i dojrzewający pod skórą zapach
starości, w końcu podnieś moją głowę aż do swojego
podbrzusza lecz zanim zechcesz wyrwać ze mnie kolejne
istnienie musisz sięgnąć dalej

niż spojrzenie astronoma, aby na samym dnie mej pamięci
odkryć tekturowe pudełko po butach, a wewnątrz plastikowe

skarby dzieciństwa

Jolanta Miśkiewicz
Łódź

Godło: Jomi

Mój bal

W sylwestrową jedyną noc
idę na dziwny bal zamyśleń
tam, gdzie tańczysz z Nocą
gwiazdę wspomnień wysłę.

Noc wokół Ciebie się owinie
a gwiazdka przysiądzie na ramieniu.
Nawet w objęciach Nocy
nie oprzesz się Dnia wspomnieniu.

A ja na balu zamyśleń
jak zawsze w ramionach Czekania
będę kołysać się w takt marzeń
i tęsknić za Snem ukochanym.

Gdy Noc zmęczona przysiądzie
zatańczysz raz z Marzeniem,
obejmiesz ramieniem Gwiazdę
nie myśl, to tylko Wspomnienie.

A ja na balu zamyśleń
usłyszę muzykę, której nie było.
Gdy Ty tańczyłeś z Marzeniem
ja Snowi snem się przyśniłam.

Danuta Olczak
Konin

Godło: Neftis

Taniec poezji

Muzyka czystej kartki
zaprasza do wiersza

dźwiękami metafor
otwiera
zapomniane
wzruszenia

splatają się
nuty serca i rozumu
wirują
niewidzialne światy

już nie ma grawitacji
tylko
dotyk tajemnicy
oczarowanie
szept
rozbudzonych myśli

na parkiecie czasu
taniec poezji jest wieczny...

Dorota Grygielewicz
Elbląg

Godło: Złota Anielska

Pastele

Rozstawił sztalugę
przed obdrapaną kamienicą
na Szarej.
Wyjął kredkę,
przygotował pastele.

Z bramy wyrżał gospodarz,
popukał w czoło,
zamachał miotłą
i zniknął.

Pomyślał
– niech puka
jeszcze nie wie ...

Na białym arkuszu
kreska za kreską
kreślił szkic obdrapanej,
potem
zgrabnie ubierał w pastele
– wyglądała coraz weselej.

Gdy skończył,
gospodarz znów wyszedł z bramy.
Wpatrzony w nowe oblicze
westchnął z zachwytu.
Usiadł na schodach
zadumany ...
W sercu nadzieja,
umysł wypełniły kolorowe plany.

Spis treści

Laureaci konkursów	... 5
Regulamin Konkursu	... 6
Maria Kwiatkowska-Ratajczak, Opisywanie świata, poznawanie siebie	... 8
Komunikat Jury Konkursu	...12
<i>Wiersze nagrodzone</i>	...14
Edyta Wysocka, <i>Autosekcja</i>	...14
Edyta Wysocka, <i>Miejsca</i>	...15
Edyta Wysocka, <i>Nekroza</i>	...17
Wojciech Kądziała, <i>***Próbowałem obok Boga</i>	...18
Wojciech Kądziała, <i>Poszukiwacz skarbu</i>	...19
Wojciech Kądziała, <i>Drugi list św. Pawła do Tesaloniczan</i>	...20
Bolesław Wierzbicki, <i>Autoportret w knajpie</i>	...21
Bolesław Wierzbicki, <i>Autoportret (anatomia)</i>	...23
Bolesław Wierzbicki, <i>Autoportret z podniesioną głową</i>	...24
<i>Wyróżnienia</i>	...25
Ela Galoch, <i>Pieśń Dawida</i>	...25
Ela Galoch, <i>Wołanie miejsca</i>	...26
Ela Galoch, <i>Zanim rozbłyśnie światło</i>	...27
Józef Mazurkiewicz, <i>Dziadek</i>	...29
Józef Mazurkiewicz, <i>***Przysiadł przy moim stoliku</i>	...31
Józef Mazurkiewicz, <i>Powrót</i>	...32
Katarzyna Piątkowska, <i>***ta noc</i>	...33
Katarzyna Piątkowska, <i>***jeśli nie wrócisz</i>	...34
Jadwiga Naskręcka, <i>Słowo</i>	...35
Jadwiga Naskręcka, <i>Puszka Pandory</i>	...36
Jadwiga Naskręcka, <i>Na pamięć nigdy nie jest za późno</i>	...37
Mirosława Dimitrow, <i>Kwiecień 2011</i>	...39
Mirosława Dimitrow, <i>Cisza o poranku</i>	...40
Mirosława Dimitrow, <i>Zaczarowany ogród</i>	...41
<i>Nagroda Młodych</i>	...42
Alicja Ignaczak, <i>***Kreślę palcem na piasku</i>	...42
Alicja Ignaczak, <i>*** jedna wielka konspiracja</i>	...43
Alicja Ignaczak, <i>*** remont dworca</i>	...44

<i>Wiersze zauważone</i>	...42
Bogumiła Skóra, <i>Wielka powódź</i>	...45
Mirosław Puszczkowsky, <i>Życie, jak ta klamka</i>	...46
Radosław Jaworowicz, <i>Generalissimus</i>	...47
Radosław Jaworowicz, <i>Matrioszka, czyli rozbierz mnie</i>	...48
Jolanta Miśkiewicz, <i>Mój bal</i>	...49
Danuta Olczak, <i>Taniec poezji</i>	...50
Dorota Grygielewicz, <i>Pastele</i>	...51

Milowy Słup

Konin 2011

Tomik wydano przy wsparciu finansowym
Banku Spółdzielczego w Koninie

Komitet Organizacyjny Konkursu składa specjalne podziękowania za pomoc w realizacji Konkursu organizacjom i instytucjom:

- Autostrada Wielkopolska SA w Poznaniu (główny sponsor)
- SGB Bank
- Bank Spółdzielczy w Koninie
- Centrum Kultury i Sztuki w Koninie
- Konińska Fundacja Kultury
- Koniński Dom Kultury w Koninie

